

Erik Ninn-Hansen, 7. januar 1980, Berlingske Tidende

»Isolation under efterforskningen i en kriminalsag bruges alt for meget. Det er kolossalt hårdt for unge førstegangsforskydere. Det sker, at en sådan ung forskyder tilstår noget, som vedkommende slet ikke har gjort – bare for at slippe ud af isolationen . . .

Isolation bruges nok i dag mindre for at holde folk fra forbindelse med omverdenen, end til at presse en tilståelse frem. Isolation er en handelsvare. Sådan mærker vi det i alt fald fra forsvarerside. I mange tilfælde bliver det sådan, at forsvareren og hans klient ikke

vil protestere mod fængsling, bare de undgår isolation. Det er betænkeligt, hvis isolation gøres til et så overvældende pressionsmiddel, som det gøres i dag . . .

Jeg har haft sager, hvor folk har siddet isoleret i flere måneder, og så blev straffen kun på et par måneder. Og jeg har haft en sag med isolering i mere end et år i en ankesag . . .

I øvrigt mener jeg ikke, at isolering hjælper syndeligt, hvis man skal forhindre kontakt med omverdenen.«